

כל הזכויות שמורות

שלושת העיסוקים הבאים של דוד בן-גוריון: חידוש הסימפוזיונים עם ראשי אחרות-העבודה ומפ"ם; כינוס אנשי רוח בשדה-בוקר לדון בחיסול הפער החינוכי; הרצאות קבועות במיכללה לבטחון.

שלושה עיסוקים אלה יאפשרו לו להישאר בחדשות, כשהוא פועל בשולי החיים הפוליטיים ומסוגל להתערב באופן פעיל בכל שטח חינוכי. הוא גם שוקל את האפשרות להקיף את עצמו בחבר קבוע של מקורבים, אשר ישמשו לו כראשי-גשר בין תחומים שונים. בין היתר: שרגא נצר במזכ"ר רות מפא"י, יגאל ידן בקרב האקדמאים ה' צעירים, שלום לוי בשטח החינוך, ליובה אלי-אב בנגב, אהוד אבריאל בשרות החוץ, נוסף לשרים הצעירים בממשלת אשכול.

עמדת-יכוח אותה ינסו צעירי מפא"י לכבוש בהקדם: מזכויות ה' מפלגה. לכך יכוון משה דיין את מאבקה,

מתוך הנחה כי מזכיר מפא"י יהיה איש חשוב מאוד בקביעת דמות הממשלה הבאה.

אשכול ישתדל ליצור לעצמו גם מעמד בינלאומי. עד נה היה ידוע רק בישראל, ובחוגים מצומצמים של אנשי-משק ו' יהדות העולם. בין השאר, תיתכן שורה של פגישות עם כמה מראשי המדינות הגדולות.

פרט, מצידו, לא ישב בחיבוק ידיים, יפעיל ב' עיקר את קשריו בצרפת ובארצות-הברית כדי להמשיך ולציר את עצמו כאישיות הבינלאומית של ישראל.

מנהל מחלקת ההתיישבות של הסוכנות היהודית, רענן וייץ, יפעיל לחץ כבר למנותו לחבר הנהלת ה' סוכנות וכראש המחלקה להתיישבות, במקום לוי אשכול, שבוודאי יפרוש בקרוב מתפקידיו אלה.

אין זה מן הנמנע, כי באמצעות הנהלת הסוכנות ינסה לוי אשכול לפתור גם את הכעיה האישית ה' עדינה שנוצרה סביב סגן שר-האוצר יצחק קורן. קורן, נושא-כלי של אשכול, הוא דמות בלתי רצויה לפינת ספיר. אשכול ישתדל אומנם לשכנע את ספיר להשאיר את קורן באוצר, בנימוק כי אינו מסוגל להפריע לו. אך אם יעמוד ספיר בהתנגדותו, יפעיל אש' כול את השפעתו למען מינוי קורן כחבר ה' הלת הסוכנות, במקום שהתפנה על-ידי זלמן שזר.

יתגלה, כי כתוצאה מהתפטרות בן-גוריון, נהנה כעקיפין עורך-דין תל-אביבי מפורסם, מראשי המפלגה הדתית-לאומית. נגד עורך-דין זה היה תלוי תיק על העלמת הכנסה, בטכום העולה על מיליון לירות. תיק זה נגזז על-פי הסכס עם ראשי המפד"ל, והפרקליט יידוש לשלם את ה' מס שהוא חייב, מבלי שיינקטו נגדו כל צעדים משפטיים.

שר-החינוך החדש, זלמן ארן, יסרב לערוך פולחה עם ראשי הסי תדרות המורים. ומזכיר מפא"י ראובן ברקת, לית, אהרון בקר, ומזכיר מפא"י ראובן ברקת, ינסו לחסל את יחסי-האיבה השזורים בין ארן לבין מזכיר הסתדרות המורים שלום לוי, אך ארן יתחמק מכל הצעת שלום. התוצאה: שלום לוי יחריף את דרישות המורים, לגביהן היה מוכן להתפשר בשנים האחרונות.

ד"ר רפאל גרז'בין, מנהל ביתי החולים רמב"ם בחיפה, יתמנה מני הל כללי של משרד הבריאות, במי קומו של ד"ר שאול זימן, שנפטר לפני שבועות אחדים. בכך יסתמן ניצחון של הגורמים הרפואיים במשרד, שהתנגדו ב' תוקף לניסיון של המפד"ל למנות כמנהל כללי רופא מעסקני המפלגה.

תתחולל פערה כבורה בניירות-ערך בתל-אביב. הרקע: הוצאת אמסיות של איגודות-חוב על-ידי כמה מחברות הבורסה ומכירת האיגודות למקורבים, מחוץ לכתליה של הבורסה עצמה.

שרי-הפנים יחדק את קשריו עם המועצה הציבורית ל' ביקורת סרטים ומחזות שליד משרדו. עד כה נהג השר לא להתערב בעבודת המועצה, בגלל אופיה הציבורי. לאחרונה גברו חוגים דתיים קיצוניים, הסוברים כי הביקורת אינה שלמה וכי המועצה מגלה ליברליות רבה מדי מעטמם. עם זאת לא יענה השר שפירא לתביעה המפלגתית להחליף את יושבי ראש המועצה, לוי גרי, ב'דרי מאיר שוחטמן, עסקן המפד"ל ופקיד בכיר ב' משרד-הפנים.

(המשך מעמוד 10)

ניראה מכחך את אגרופיו וצועד בחקיפות לעבר גיברלטר. מצודים שונים החלו אצים צירים למנוע התנגשות בין השניים. אולם עד שהגיעו, הספיקו שני היריבים להתקרב לבמה, שניראתה ב'רגע כזרת איגרוף.

חכמון עצמו דחה האשמה זו, טען כי המורים עסוקים בבחינות, וקרוב לחדאי שביום ראשון או שני יגיעו העירה, ויש תתפו בחיעידה.

הפעם נסתיימה ההתנגשות בכך, שהיור הודיע כי ועדת הביוררים העליונה של ה' נועדה תברר את הפרשה כולה. גיברלטר חזר למקומו. חכמון ירק אחריה, עלה וישב ליד שולחן הנשיאות.

מכירת אלוהים. היה זה, בסך הכל, מחזה עגום שהתאים יותר לסרט של המו' רחי הפרוץ, או ליריד המזרחי. השתוללות הטחיטט בירושלים היא כאין וכאפס לעומת מה שקורה כאן בחיעידה, הטח אחד הצי' רים בגועל.

היתה סיבה להתפרצויות ולהשתוללות. המפלגה התכנסה לוועידתה כשהיא שמנה ומנופחת. במשך עשור עסקה אומנם בדת ובתורה — אך לא לקיים, כי אם כדי למכרם. היא נופפה בדגל אלוהים כדי ל' חפות על כמה ממעשי-התועבה הציבוריים המזעזעים ביותר — ותמורת זה חסטה משרות, הנאות ותקציבים שלא תמיד ה' צאו למטרות הציבוריות שנקבעו להם מעל דפי עיתונות המפלגה ובמותיה.

עסקן המפד"ל הממוצע הפך להיות ציני' קן שאינו מאמין בדבר. לאחר שבמשך שנים היה מכשיר להגדלת עוצמתה ועושרה של מפלגתו, היפנה לאחרונה את מירצו ואת נסיונו כדי להשיג טובות-הנאה פר' טיות. לא רק המפלגה סיפסרה בדת, אלא אחרון עסקניה. כך שחלק גדול מצירי ה' ועידה באו אליה כספסרים הבאים אל יריד, לחפש מציאות, למכור את העדר שלהם ול' התעשר בכסף ובשחה-כסף.

לא פלא, על כך, שאיש מהם — פרט לכמה צעירים תמימים — לא היה מעוניין להתעמק בעציות הפוליטיות והרוחניות, ה' חייבות לעמוד בראש מצעה של מפלגה בעלת 12 מקומות בכנסת. הם התעניינו בדבר אחד ויחיד: חלוקת המשרות ועמדות המפתח במפלגה, שפירושה גם חלוקת ה' הנאות, הגיובים והאתנן במנגנון הממלכתי והעירוני. על כך לא רבו על שאלות של בטחון, דת או חינוך — כי אם על הרכב הסיעות.

דבר אלוהים השאיר אותם אישיים. אך על חלוקת השלל היו מוכנים להכות ול' גוף ולהתבזות, גם לעיני צופים ועדשות המצלמות.

דעות

מדוע הוא התפטר?

מדוע התפטר בן-גוריון? שאלה זו עמדה בראש התעניינותם של תושבי המדינה ב' ימים האחרונים. דומה היה, שלא היו שני אורחים בארץ שהיתה להם דעה דומה על סיבת ההתפטרות. במישאל-בוק, שנערך על-ידי צוות כחבי העולם הזה, נתקבלו ה' תשובות הבאות.

יהודה הלוי, הרצל 185, רחר' בות: אומרים שזה הכל בגלל באול. הוא נחל כישלון בעניין הזה. לפי דעתי יש בזה משהו, אבל הוא התרגל יותר מדי זמן לשבת בממשלה, וחשב שכולם מוכרחים להסכים לדעתו. יכול להיות שהוא עוד יחזור. הוא תמיד חוזר.

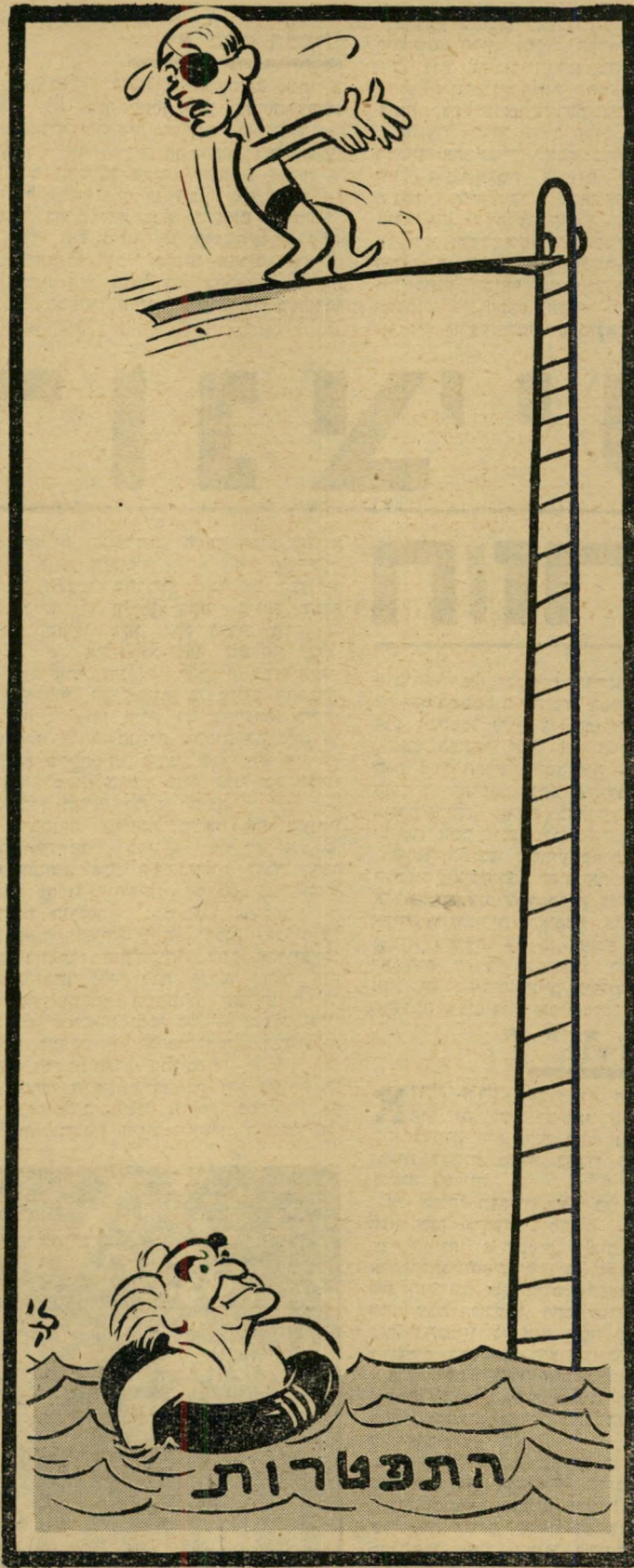
אמיל אלכו, מחנה ישראל: זה הכל בגלל המצב-הכני. הוא כבר זקן והוא פחד מן הערבים. הוא למעשה רצה ללכת כבר לפני יומה-עצמאות — אבל ה' משפחה לא נתנה לו. אבל לפחות הוא עשה לנו טובה ונשאר חבר-כנסת.

יצחק יפת, לוד: אני לא יודע כלום. אני עולה חדש.

מלכה זכריה, תל-גיבורים, בני-ברק: אני חושבת שהוא מיהר להת' פטר לפני שיפטרו אותו. יכול להיות שגם לו היתה איזו דוגמנית. פולה לכד זאת בעייה רצינית.

אברהם גזדפרב, קיבוץ מעי' נית: אני חשב שבאמת כבר מספיק. בכלל, הוא רוצה לתת נקים לצעירים. למי? קשה לדעת. אולי לפרס ואולי לדיין.

חיים אברהם גרשון, בואנוס איירס, ארגנטינה: אני רק ארבעה שבועות כאן, אבל אני כבר יודע שהוא לא הכל עשה טוב. עכשיו הוא התפטר כדי לעשות רעש בעולם. הרבה דברים הוא עשה (המשך בעמוד 17)

„על לקפוץ אין מה לדבר! השאלה היא איך יורדים מכאן!“

יוסף חכמון, סגן ראש עיריית בית-שאן נוציג המפד"ל בעירייה זו, הנחית לגיברל' טר נוקיאות מקצועי, הטיל אותו למרחק כמה מטרים מן הבמה.

תוך כדי ההמולה התברר גם הרקע ל' מריבה. חכמון, השיך לסיעת למיפנה, ידע כי מבית-שאן יבוא עוד ארבעה צירים ל' ועידה, כולם מסיעת שפירא. טען גיברלטר: מכיוון שהם מורים וחכמון משמש כיושב-ראש מחלקת החינוך של העירייה, אסר עלי' הם לעזוב את בית-שאן עד לסיום שנת הלימודים בשבוע הבא — וכך מנע מהם להשתתף בחיעידה.